د هيلۍ
ژوند
Ketabton.com
ناول
ليکواله: فوزيه ارزو
ډيزاينر: سيدادريس سادات
0731363201

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هیلې ژوند

فوزیه ارزو

۲۰۲۴ کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

د کتاب پیژندنه!

نوم.	**د هیلې ژوند**
لیکواله.	**فوزیه ارزو**
ډیزاین.	**سید ادریس سادات**
کمپوز.	**سیدادریس سادات**
د لیکوالې شماره.	**003378294943**
د سادات شماره.	**0731363201**
چینل.	https://youtube.com/@Sadattv1?si=e-gtjdwd2kXMAmKv
واټساپ گروپ.	https://chat.whatsapp.com/KXxowf0dlHRDKRmRR1QHSz

که چیرې تاسې هم د کتاب په هکله مشورې ته اړتیا لرئ، یا هم غواړئ، خپل کتاب په پې ډي ایف بڼه نشر کړئ، نو له موږ سره په لاندې شمارو رابطه وکړئ.

0731363201

AS

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

دا کتاب دې زما خوږ پلار جان
او خوږې مور جانې ته ډالۍ
وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سریزه:

د شپې وخت و، موبایل مې وشرنګید، پورته مې کړ پر واټساپ درې پیغامونه راغلي وو.

او لیکلي یې وو:

اسلام علیکم!

تاسي سادات صاحب یاست؟

ما ورته ولیکل:

وعلیکم سلام هو مهرباني وکړئ، ویې ویل:

سادات صاحب یو ناول مې لیکلی دی، که تاسې یې راته له نظره تېر کړئ، او غلطیاني یې راپه ګوته کړئ.

نو ډېره زیاته خوشحاله به شم.

ما ورته ولیکل:

ولې نه په دواړو سترګو!

ناول یې راولیږه، ناول چې مې ولوست.

واقعا جذاب وو، او یوه دقیقه یې هم له ځانه بل خوا پرینخودم.

خوند یې راکړ، انجلۍ ته مې وویل:

دغه ناول درته زه نشروم، دا زما ډېر خوښ شو، انشاالله د پښتو ادب کې به یوه نوې کیسه وي.

چې تاسې به تر اوسه نه وي لوستې، نو زه مو د ناول په لوستلو کې خنډ نه جوړیږم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

راځئ، او ناول راسره ولولئ،

خو ها دا چې دا کتاب ما تاسې ته نشر کړ، نو تاسې يې په بدل کې زما يوټيوب چينل چې په هغې کې هم درته لنډې کيسې نشروم، سبسکرايب کړئ.

او ښکلې کيسې پکې وګورئ، د چينل لينک!

https://youtube.com/@Sadattv1?si=e-gtjdwd2kXMAmKv

د ننګرهار ملي راډيو کارمند

سيدادريس سادات

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیل

وړه کوړنۍ مې وه، مور پلار خویندې او ورونه!

یوه خور مې واده شوې وه، وار زما وو لسم ټولګي کې وم.

زده کړو سره مې بې حده ډیره مینه وه، له اوله ترلسم ټولګي پوري اول نمره وم.

ژوند کې مي یواځي یوه هیله وه، چې زده کړې وکړم.

پرمختګ وکړم او د خپلې ټولنې خدمتګاره شم، ښوونځي تازه پیل شوي وو. دا چې زه درسونو کې لایقه وم، نو درسونه هم راته هیڅ مشکله نه وو.

درسونو سره سره مي کور کارهم کاوه او د شپې مطالعه مي زیاته کوله، هرډول کتابونه مي لوستل، دا چې مانه مشران مې ورور نه وو.

نوځکه ضرورت لپاره مې کورنۍ کور لپاره موبایل اخیستی وو.

خپلو خپلوانو سره د خبرو کولو لپاره دا چې مورږ پاکستان کې وو او زیاتره خپلوان موافغانستان کي!

نو ځکه به زنګ باندي مصرف زیات راته، نو کورنۍ مې موبایل کي فیسبوک اوواتساف هم خلاص کړي وو.

نو مابه هم همیشه کتابونه پکي ډانلوډ کول، کله به مي معلومات ویل!

خوهیځکله مې پردیو سره پکې خبره یا مسج نه وو کړی.

همداسي وخت تېرېده، یووخت د کورنیو ستونزو لامله ډېره خفه وم.

نو ستوري مي ورکړه مسنجر کې شپې مې درسونه ویل، چې موبایل کې د مسج غږ شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ومې کته زماپه ستوري زياتو خپلوانو مې نظرونه ورکړي وو، هغو کې يوپردي هلک هم يونظر ورکړی و.

و ليکلي وو، چې مه خفه کېږه هره ستونزه يوه حل لاره لري.

ماهم ورته خاص پاملرنه ونه کړه، موبايل مې بند کړ.

دا چې ناوخته وو نوويده شوم، په سبا يې هم داسې د نورو ورځو په څېر ښوونځی، کار او بيا شپه شوه.

موبايل مې رپورته کړ، غوښتل مې فيسبوک وګورم، چې څه پکي نوي راغلي دي؟

چې ومې کوت، مسنجر کې بياهم هغه هلک لخوا مسج شوی وو، ليکلي يې وو.

سلام!

څنګه ياست!

هيله لرم ستونزه موحل شوې وي.

دا چې زموږ ايډي د هلک په نوم وه، نوماهم بل فکر ونه کړ.

يوځل مې همداسي پريښوده خونه پوهيږم ولې مي بيرته ځواب ورکړ، ومي ليکل!

ع سلام!

ښه يو شکر ستاسو دروغ صحت په هيله!

هوحل شوه مننه!

وروسته فيسبوک ته ولاړم، هلته د يوناول په ويلو بوخته شوم.

چي مسج راغی، ومې کوت هم هغه هلک وو ليکلي وو:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـد مننې لپاره څه نشته، دا مو دنده ده شکر پخیر حل شوې.

ځواب مي ورنه کړ یواځي مي مسج ورته لایک کړ، لږه شیبه ووته بیا مسج راغی، لیکلي یې وه.

ـزمانوم شاهد دی، افغانی یم خوپاکستانکې ـ ـ ـ ـ ـښار کي اوسیږم

کولای شم ستاسو په اړه پوهه شم؟

حیرانه شوم، چې دا هلک څنگه دومره مسجونه کوي، خو بیا مې هم ځواب ورنه کړ، لږه شیبه وروسته بل مسج راغی.

ـزماغوښتنه غلطه وه؟

پوهه شوم دا په دومره اسانی نه شاته کیږې، نو ځواب مي ورکړ:

نه غلطه نه وه خوشاله شوم، د پیژندلو مو زه هم افغانی یم، پاکستان کې اوسېږم هغه ځواب راکه!

ـنوم مو ؟

دا چې زه نجلی وم، ایډي د هلک په نوم وه .

نو هیڅ مي ورته ونه ویل:

لږه شیبه وروسته بل مسج راغی، ستاسو نوم څه دی؟

ـومي لیکل بې نومه !

د خندا ستېکر یې ولیږه وایي:

پوهه شوم د دې امله نه وایاست، چې نوم مو ښایسته دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له نظره به يې کړم، خو ژمنه کوم ماشالله ورسره وايم، اوس کولی شی نوم مو راته وښایاست؟

ورته ومې لیکل فکر کوم ما اوتا هېڅ نه پېژنؤ، نو د دومره ټینګار لامل مو؟

هغه: هیڅ لامل نه لري، زه هم کله کله ډېر خفه اوسم، د ستونزو له امله نو ځکه مې وغوښتل ملګري واوسو.

زه: ایاملګرتیا یواځې د ستونزو اوخفګان له امله کیږي؟

هغه: نه خوهغه وخت یوبل ډیر ښه درک کولای شي.

زه: پوهه شوم خواوس ناوخته دی، باید ویده شم.

تر بیا مخته ښه!

هغه: یعني زماملګرتیا نه قبلوې؟

خوخیر دا اوس لپاره مننه چې دومره وخت موراکړ، ماهم ورنه هیله وکړه داچې موبایل مې د کورنۍ وو، نو ټول مسجونه مي ډيليټ کړه!

چې هسې نه ستونزه راته جوړه نکړي او ویده شوم، همداسي دوې ورځې تیرې شوې. هیڅ مسج ونشو دریمه شپه بیامسج راغی.

سلام !

څنګه یاست ښاغلی بې نومه!

ځان سره مې په بې نومه وخندل او لږ حیرانه هم وم.

چې داولې دومره شله دی، ځان سره به مي ویل ځواب ورکړم.

که نه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله به مي هو ویل کله نه چي بل مسج راغی.

هغه: تاسو لکه چي نوم اخیستلو سره حساسیت لري، که څنګه!

ومي لیکل:

کله چې دومره پوهیږۍ نوبیا ولې دومره شله یاست؟

هغه: سمه ده، زه هم نور په بې نومه درته وایم.

ځان سره مي فکر وکړ، چي دا خو د نورو خبرو نیت هم لري، که کورنۍ مي پوهه شي یامسج وګوري نو کیدای شي بل فکروکړي.

نو پریکړه مې وکړه، چي ورته هرڅه ووایم.

تر څو نور مزاهیمت ونه کړي.

نوومي لیکل:

غواړم یوڅه درته ووایم، خوهیله لرم چې سم پوهه شئ.

هغه :مهرباني وکړئ.

زه: اصل کې زه نجلۍ یم، دا موبایل مې هم د کورنۍ موبایل دی.

زه یواځې د کتاب یا ضرورت لپاره ورنه کار اخلم، نوتاسو نه هم هیله لرم، نور پوهه شوي یاست، چي زما د نوم نه ویلو لامل څه دی؟

هغه څو د حیرانتیا ستیکرونه ولیږل.

وي لیکل:

زه هم لږ شکمن وم چي نوم ویلو کي څه ستونزه کیدای شي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو نه پوهیږم، ماته ولې داسې ښکاره شوه، لکه هغه چې هیڅ حیران نه شو لکه هغه چې پوهیده زه نجلۍ یم.

په هرحال ورته مې ولیکل:

زه :اوس خوپوهه شوې نوهیله لرم نور مسج ونه کړئ، ځکه چې دا کورنی موبایل دی.

همدې سره می موبایل بندکړ.

او ویده شوم، څوورځې تیرې شوې هیڅ مسج را نه غی، د هغه لخوا زه هم خوشاله شوم.

چې نور مزاهیمت نکوي، څلورمه شپه لس بجې یې بیا مسج ولیږه...

سلام یې لیکلي وو.

ماهم بغیر بغیرله دې چې ځواب ورکړم ډیلیټ مې کړ لږه شیبه وروسته مسج راغی ډیر اوږد وو یې لیکلي وو.

هغه : پوهیږم تاسو به اوس فکرکوئ، چې اوس پوهه شوې ولې بیامسج کوې؟

خوما دا څو ورځې فکر وکړ چې نور به مسج نکوم، خو تاسو ډیره ښه انسانه یاست! ستاسې لیکنې او سټوریانې زما ډیرې خوښېدلې هغه وخت مې فکر هم نه وو کړی، چې تاسې به نجلۍ یاست، غوښتل مې ملګري واوسو!

خوچې تاسو سره مې خبري وشوې باور وکړه، ډیر خوشاله شوم.

چې یوملګری مې پیداکړ او بیاتاسو ویل چې نجلۍ یاست.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو ماته هيڅ توپير نکوي، باور وکړه يواځې غواړم کله کله چې مې ژوند سختېده داسې چاسره خبري وکړم، چې درک مي کړي،

نور هيڅ غوښتنه نه لرم هيله کوم داومنئ-

ډيره حيرانه شوم، ډول ډول فکرونه مي وکړه.

نه پوهيږم ولې مي ورباندي زړه خوږېده، شايد د انسانيت له امله وو خوبل پلوه ويره وه چې که کورنۍ مي پوهه شي چې زه يوپردي هلک سره خبري کوم نو څه به راسره وکړي همدي فکرکي وم، چې بل مسج راغئ!

پوهيږم تاسې به اوس څه فکر کوي خوباور وکړه زما لخوا به هيڅ ستونزه درته جوړه نشي يواځې کله کله مسج کوم، او بس!

حيرانه وم، چې څه ځواب ورکړم.

او بل دا چې هغه يواځې کله کله د څوخبرو غوښتنه کوله ماويل هسي هم ليکني ليکم څه خبره ده.

له ده سره به د ستونزو وخت کې مرسته کوم، خوزماپه نظر ټوله مجازي نړۍ يوه نشه لري.

چې هرڅوک ځانته راکاږي که نه زماپه نظر هم داسمه نه وه، خو زړه نازړه مي ځواب ورکړ.

زه: سمه ده، دا چې تاسو دومره شله ياست، منم!

خو زه درسونه وايم اوبل زما ډيره سختگيره کورنۍ ده، هيڅکله داسي څه نه مني! نوهيله لرم، ته هم زيات مزاهيمت راته ونه کړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

همداسې چې څنګه تا وويل يوا د يوملګري په صفت د ستونزو کمولو کي به مرسته کوو نور وخت بي ځایه نشم تيرولی!

هغه: بلکل مي همداسي خوښه ده زه هم د دولسم ټولګی زده کوونکی يم درسونه وايم د مور يو زوي يم دوه خويندي لرم نوځکه لږ کارکوم اودرس وايم

زه : ډير ښه خوشاله شوم، خداي مو مور ژوندی لره!

هغه : اوس مونوم ويلاي شي؟

زه : هيله مي نوم دي.

هغه:خوشاله شوم ښکلی نوم دي.

زه:مننه نور دي مخته ښه بايد لږ درس ووايم.

هغه:سمده ډيره مننه دهرڅه لپاره!

موبايل مي کيښوده لږ درس مي ووايه نور ويده شوم دوي ورځي همداسي تيريدي په بله شپه يي بيامسج وکړ

شاهد: سلام

څنګه ياست

زه :ع سلام ښه يو شکر تاسو مور جانه اوخويندي موڅنګه دي

شاهد:شکر ټول ښه دي يواځي مي مورجانه لږ ناروغه ده دعاوي کوه چې ښه شي مور مي راته ډيره ګرانه ده

زه: ډيره خفه شوم الله دي ورته عاجله شفاء ورکړي

شاهد: امين ښه درسونه دي څنګه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه : ډير ښه دي ولله زماخوښيږې نوځکه راته سخت نه دي

شاهد: معلوميږي چي درسونو سره ډيره مينه لري

زه :هو ډيره زياته غواړم زده کړي وکړم دافغانانو خدمتګاره شم

شاهد:افرين وياړو چې داسي افغاناني شته

زه: مننه

همداسي له لږو خبرو وروسته مو مخه ښه وکړه ورځي او شپې تيريدې ځو ورځو کي حتمن هغه مسجونه کول، حال احوال پوښتنه يي کوله، کله کله به يي ټوکي کولې! زماه ورسره ملګرتيا شوه خوهيڅکله مې د ملګرتيانه بغير کوم بل فکر نه و کړي کله چې به هغه داسې يوڅه ويل نومابه ترينه منعه کوو هغه هم نور پوهيده چي زه يواځي د يو ملګري په نظر ورته ګورم نور څه نه همداسی وخت تيريده زما او د هغې د خبرو اووه مياشتي تيري شوي همدي اوو مياشتو کي مو ډيره ښه ملګرتيا وه، هرکله چي به خفه کيدم هغه سره به مي خبري کولي خومانه زيات مسجونه هغه کول څوځلي يي زما دليدو غوښتنه وکړه دعکسونو غوښتنه وکړه خوماونه منله خوهغه راته کله ناکله خپل عکسونه ليږل ماهم ليدل بيرته به مي ډيليټ کول همدومره وخت کي يي يوځل زنګ وهلي يواځي موسټړي مشي کړي بس هغه پوهيدي چي کوم کوم وخت کي موبايل ماسره وي نوهم هغه وخت به يي مسج کوه زياتره وخت به يي ويل چي مور يي ناروغه ده يوه شپه لس بجي وي مسج يي وکړ ډيره

خواشيني يي څرګندوله ويل يې:

مور مي ډيره ناروغه ده روغتونکې ده او د درملني لپاره يي نوري پيسي هم ورسره ختمي شوي ډيره خفه شوم دعا مي ورته وکړه ومي ويل خپلوانو نه مرسته وغواړه يا يوچانه په قرض واخله هغه وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې زه زيات خپلوان نه لرم که شته هم ټول غريبانان دي او نور راته څوک په قرض پيسي هم نه راکوي زړه مي پري بد شو لږ خبري مو وکړي وروسته مو مخه ښه وکړه په سبامي فکر وکړ کوم دغوړونو والي چي مي مور راته ماشومتوب کي اخيستي هسي هم زمالپاره ديوانسان دژوند نه زيات ارزښت نلري که چيرته هغه ورکړم شايد لږ مرسته ورسره وکړي داکار مي يواځي دهغه دمور په خاطر کوی ځکه چې مور ډيره گرانه وي نه مې غوښتل دې نعمت نه څوک بې برخي شي په ماښام مي ورته ميسج وکړ هغه هم خفه ښکاريده ورته مي وويل زماسره دغوړونو والي شته دسروزرو دي که هغه خرڅ کړي څه ناڅه مرسته دي کولای شي لومړی کي يي نه منله خووروسته يي ومنله او وه يي ويل چي سبادرته داخيستلو لپاره مسج کوم په سبايي مسج وکړ زموږ دکور پته يي وغوښته ماهم ورکړ لږ ووسته يي وويل چي هغه ځاي نژدې دی درځم ته هم راووځه او والي درسره راواخله که څه هم دکورنه وتل مشکله وو خو دهغه دمور لپاره مي ومنل څوساعته وروسته يي مسج وکړ چي ورشم هغه ځای يي راته وښوده زموږ کورنه لس دقيقي پياده لاره وه هغه ځاي کي گڼه گوڼه نه وه ددوکانونو شاه وه ماهم ددي لپاره چې څوک مي ونه گوري هغه ځای سم وگڼه ورغلم والي مي راواخيستل په ډيري سختی کورنه راووتلم ځکه زموږ کورنی‌نجوني هيڅکله يواځي د بيرون تگ اجازه نه لرله نه هم زه تراوسه وتلي وم نوځکه لږويريدم هم خوورغلم هغه ځاي ته شاوخوا څوک نه ښکاريدل لري موټر ولاړ وو داچې ارنگ يي وکړ پوهه شوم شاهد دي نژدي ورغلم غوښتل مي يواځي والي ورکړم اوبيرته ژر لاړه شم خوهغه دموټر دروازه خلاصه کړه وه يي ويل چې هسي نه څوک مووگوري اوستونزه جوړه نشي ماهم زړه نازړه ومنله او مخ سيټ کي کينستم سترې مشي مي وکړه لومړی ځل يو پردي کس سره يواځي وم ډيره ويريدم هغه هم ښه سترې مشي وکړه دمور دروغتيا پوښتنه مي وکړه ويل ښه نه ده لږ خبري مو وکړي غوښتل مي لاړه شم خوهغه وويل چي نه صبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

لږدڅیښلو لپاره بوتل یا انرژي راواخلم داسي تلل دي بده ده مانه منل خودهغه دډېر
ټینګار له وجي مي ومنل هغه ښکته شو زماهم زړه هیڅ ښه نه وو ویل مي کاشکي تللي
وم هسي نه مور دوي مي پوهه شي چي کورنه دباندي وتلي یم همدي فکر کي وم چي
دموټر دروازې ناڅاپه خلاصي شوي ترڅوچي ورکتل مي چامي په مخ تور څیز
واغوستي اوپه خوله یي راته لاس ونیوه بل شانه راته لاسونه وتړل څوڅانیو کي یي
موټرشاته سیټ ته وغورځولم خوله یي راته په یوه څه وتړله په سریي تور څیز
راواغوستي هرڅومرپوهیږم تاسو به اوه پښي اولاسونه مي وهل خونه مي چیغي وهلي
شوي نه تښتیدلای شوم موټر روان شو یواځي مي اوښکي تویدلي او دخپلي کورنۍ
دبدنامي ویره مي په زړه ننوتله ټول بدن مي ریږدیده خو یوهیله مي وه چي کیداي
شي شاهد پوهه شوی وي چي زه چاوتښتولم او کورنۍ مي خبره کړي خو دومره
پوهیدم چې دري خلک دي یومي یوي خوابل بلي خواته ناست دي یوموټر چلوي هیڅ
خبري یي نه دي کړي نه مي دچاغږ اوریدلي

لږ شیبه مي پښي اولاسونه وهل چي هغوي نه یوکس په سر کې په څه ووهلم وروسته
په هیڅ نه یم پوهه شوي لکه ویده چې شم یووخت چي په هوش راغلم پوهه شوم اوس
هم موټر کي یم نه پوهیدم څومره وخت تیر شوي خوسرنه مي توره کڅوړه ایسته شوي
وه یواځي یي راته سترګي په پنډه ټوټه تړلي وي اوخوله مي پلستر شوي وه ساه مي
بندیدله اوښکي مي رواني وي نه پوهیدم دي نه وروسته به راسره څه کیږي اوماچیرته
بیایي لږ وروسته موټر ودریده دروازي خلاصي شوي یوه کس ویل ښکته شه له اوږې
نه یي ونیولم مادمقاومت په ښه لاسونه اوپښي خوځول خوهیڅ ګټه یي نکول په کش
کولو یي روانه کړي وم چوپه چوپتیا وه داسي لکه صحرا چي وي یوځل دیوي دروازي
غږ شو ننوتلو بیادبلي زه یي کوټي ته پوري وهلم همداسي ولویدم غوښتل مې په زوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هیلې ژوند

زوره چیغي ووهم خوخوله مي تړلې وه یواځې مي اوښکي تویدلي راپورته شوم کینستم لږ شیبه وروسته د یوچادپښو ږغ شو یوسړي راغلي ویل سترې شوي به یي خوږې سترګي به درته خلاصي کړم ځان مي ډیر ټول کړ هغه راته نژدي شو لومړي یي لاسونه راته خلاص کړه بیایي پلستر لري کړ اخر کي یي راته سترګو نه پټي لري کړه په سترګو مي تیاره وه څه مي نه لیدل لږ مي وموښلي ورو مي لږ خام برق ژیړه رڼا ولیدله توره تیاره کوټه وه مخي ته مي یوسړي ناست وو اوږده بریتونه یي وه ږیره یي نه وه په رنګ تور وو ژر مي پوري وهي شاته مي دیوال ته ځان ورسوي هغه همداسي له خندا شین شو وایي رشتیا هم مغروره یي شاوخوامي وکتل یواځې یوه بنده دروازه اودکوټې په سر کې یو وړوکی سوری وو نور ټوله زاړه دسیمینټو دیوالونه وه هیڅ دتیښتي لاره نه وه په زوره زوره مي ژړل هغه سړي ماته کتل او خندل یې ومي ویل مانه څه غواړي تاسو څوک یاست ولي موزه دلته راوستلي یم هغه لږ غلی وو وروسته یي ویل پوهه به شي ډیر وخت شته دې خبري سره مي په زوره اوچیغو وژړل چي څنګه ډیر وخت یعني زه به دلته ترکله یم هغه لږ شیبه وو کله چې یې غوښتل ووځي ومې ویل غواړم اودس وکړم وه یې خندل ویل سمه‌ده په هغه ټوټه دي سترګي وتړه ماڅه ونه کړه خپل راغلی اوټوټه یې واخیستله سترګي یي راته وتړلې او لاس نه یي ونیولم روانه یي کړم لږ لاړم چي دروازه یي خلاصه کړه ویل ورشه هاخوایي کړم دروازه یې بیرته بنده کړه ژر مې سترګي خلاصي کړي ومي کتل داهم د کوټې په څیر وو هیڅ کړکی نه وه تیاره ځاي وو اودس مي وکه دروازه مي ووهله هغه ویل سترګي دي بیرته وتړه مجبوره وم کنه هغه راته خپله تړلې سترګي مي وتړلې خولږه ښکته مي ورته چوله پریښوده هغه چي دروازه خلاصه کړه بیرته یي ټوټه سمه کړه اوهغه کوټې ته یي راوستلم او خپله ووتی دروازه یي بیرته بنده کړه په زوره زوره مي دروازه ووهله خوهیڅ غږنه وو نه هم معلومیدل چي څوک به وي توره کوټه وه له ویري مي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدن لاسونه ټول ريږدېدل ساړه مي کيدل پوهه شوم داچي دوي داسي ازاده وغورځولم نومعلومه ده داسي ځاي دي چي څوک مي غږ نه اوري همداسي دروازي ته کينستم هرڅومره مي وس کيده ژړل مي له ټولو زيات مي داويل چې کورنۍ به مي څه فکر کوي خلک اوخپلوان به مي څه څه وايي اوشاهد به څه شوې وي همداسي مي لوږ سوري ته وکتل ستوري ښکاريدل شپه وه اوښکي مي په مخ رواني وي نور مي دچيغوتوان نه وو همدي کي شپه تيره شوه سهار شو اسمان تياره لاړه ورو ورو رڼاکيدله پوهه شوم ورځ شوه خوهغه خام برق هم هغسي ورو لګيده لږوروسته دپښو دراتګ غږ شو ژر دروازې نه جګه شوم لاړم دکوټي کونج کي پټه اوټوله کينستم په همدي ويره کي وم چي اوس به راسره څه څه کيږي دروازي دقيد خلاصولو ږغ شو دروازه خلاصه شوه هم هغه دشپي سړی راغلی يوبل ورسره وو چي بريتونه او ږيره يي لرله لاس کي يي کڅوړه وه دبازار ډوډي پکي وه راويي غورځوله وايي داوخوره هيڅ مي نه ويل همداسي غلي ناسته وم دواړه ولاړ وه راته يي کتل لږه شيبه ووته چي بل سړي راغلی چي ورومي کتل شاهد وو ټول لاسونه اوبدن مي په ريږديدو شوه خوله مي بنده شوه هرڅومره مي هڅه کول څه ووايم خوستونی مي نښتی وو هغه نورو دواړو وخندل شاهد ته وايي ياره څنګه چي يي تاپه اړه ويلي وو هم هغه نه هم زياته ده هغه هم ورته وخندل وايي زماټاکنه تل سمه وي اوښکي مي رواني وي هغو درو واړو راکتل شاهد وويل حيرانه شوي چي ودي ليدم راته نژدي شو زه هم ډيره ټوله شوم مخي ته راته کينستي وايي وګوره هغه غرور دي څه شو اوس چيرته يي په خبرو کولو دي هم راته بنديزونه لګول اوس وګوره ټوله زمالاس کي يي غوصي نه نور هيڅ په توان کي نه وه په مخ مي ورته لاړي وپاشلي پوري مي وهه شاته ولويده ومي ويل مادرسره څه بدکړي ولي دي داسي راسره وکړل هغه هم بيرته راپورته شو يوټينګه چپلاخه يي په مخ ووهلم ويل چوپ نور ستابادشاهي نه ده دي نه وروسته به دي هرڅه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زماپه خوښه کيږې پوهه شوم په زور هيڅ نشم کولي ورته مي زاري شروع کړي ومي ويل پري مي ږدي تاسو سره ماڅه بد کړي ولي ماسره داسي کوي خودوي ته مي خبري بې معنا وې دري واړه ووتل ماهم په چيغو چيغو خپلي بې وسۍ اوخپلو غلطيو ته ژړل ډيره پښيمانه وم خوڅه نه کيدل

زړه کې مي ويل هغوی ولي زه راتښتولې يم که تيري لپاره وو نووخته به پوهه شوي وم ياخوکيدای سي پلارنه مي پيسي غواړي خوزماپلارخودومره مالداره نه دی څه کيدلای شي اوڅنګه يي زه دې ځايه پوري راوستلې يم هيڅ نه پوهيدم خوهمداسي کينستم وږې هم وم ورو مي هغه ډوډۍ راواخيستله يواځې يوه ډوډۍ وه هغه مي خپلو اوښکو سره خوړل چوپه چوپتيا وه پوهه شوم داکلي ياښار نه دي صحرا ده نه دموټرو نه دخلکو دهيڅااواز نه وو هغوي هم فکر کوم چيرته تللي وه ځکه يي ږغ نه ووهمداسي ورځ تيره شوه نور خونه داذان غږ و نه هم پوهيدم چي څه وخت دی خوعادت سره به مي لمونځونه وکړل ډيري دعاوي مي وکړلې شپه شوه دهغوي غږ شو شاهد دروازه خلاصه کړه راغلی ويل څنګه يې ګراني هوسيله به دي نه وي ختمه شوي هيڅ مي ونه ويل لاس کي يي ډوډي وه هغه يي راته مخي ته وغورځوله او ووته ماهم يواځې يوڅه کولای شوه هغه هم ژړا اواوښکي داچې وږې وم نوډوډۍ مي هم يواځې ځومړی وخوړله نوره مي کيښودله لږ شيبه ووتله چي دهغوي په زوره زوره ږغونه راتلل پاڅيدم ورغلم دروازي ته نژدي مي غوږ ونيوه هغوي په يوڅه لانجه وه يوبل سره يي په تيزۍ خبري کولې نور هم نژدي شوم غوږ مې دروازې باندي کيښوده چې سم غږونه واورم يوه ويل بهرني ښه دي بل ويل نه دلته سم دي لږ شيبه ورروسته پوهه شوم چې زماپه سر لانجه ده شاهد اوهغه بل غواړي بهرنيو باندي مي خرڅه کړي ځکه زه نجلۍ وم ځوک راته نژدي شوی نه وو خوهغه بريتور چي پنډ غږ نه يې پوهه شوم هغه ويل نه دلته مو پري ډير ښه کاروبار کيږې ټول بدن مي په ريږديدو شو اوس پوهه شوم چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددوي کاروبار همدا دی اوهمدي امله يي ماسره زياتی نه وو کړی ځکه چې په ډيرو پيسو خرڅيدم اوښکي مي په مخ رواني وي کورنی هيلي ارمانونه مي ټول خاوري شوه کينستم هغوي هم هغسي په زوره خبري کولي لږ شيبه وروسته دګيلاس دلويدلو په ځير غږ شو هغوي هم چيغي وهلي نه پوهيدم څه وشو خوغږونه ورک شوه ماهم په زوره زوره چيغي وهلي خدای نه مي دعزت مرګ غوښته همدې څوورځو کي مي يواځي خداي لره چي ورسره مي خبري کولي لوږ مې وکتل ومي ويل چې خدايه پوهيږم ماګناه وکړه خودهغې دومره لويه سزامه راکوه مه پريده چې هغوي راسره داسي ظلم وکړي ياخوزماژوند واخله دې نه مخکي چي زه هره شيبه مړه شم يواځې يوځل مړه کيدل غواړم يوساعت نه وو تير شوی چي بيرته دهغوي غږ شو ژر پاڅيدم فکر مي کوو چې اوس مي حتمن چيرته بيايي خو هغوي دروازه خلاصه کړه شاهد اوبو بوتل راوغوځوي بيرته ووته شپه همداسي تيره شوه زه هم ويده شوي وم چې کله پاڅيدم پوهه شوم سهار دي شايد ناوخته وو ځکه لمر په اسمان ښکاريده يوساعت وروسته دروازه خلاصه شوه هغه بريتور سړی راغلی ژر ژر مي ځان ټول که کونج کي کينستم هغه راته ډوډې راوړي وه خوومي ليده چي لاس يې پټی وو پوهه شوم شپي دګيلاس غږ دهمدې لامل ووکله چې يي غوښتل ووځي ومي ويل ماسره څه کوی ترڅوبه دلته يو ولي داسي ظلم راسره کوی هرڅومره پيسي غواړي زماپلار يې درکوي خوهيله کوم ماپريدی هغه مخ راواړوه ويل داهرڅه دي خپل له لاسه کيږې نه به دي شاهد سره خبري کولي نه به دلته اوبل يواځې ته نه يي داسي ډيري نجوني ستاپه ځير راغلي اوس غټو غټو سياستمدارانو سره ګرځې پيسو کي لوبي کوي نو موږ ظلم نه کوو ښه درسره کوو همدي خبري سره ووته دروازه يي بنده کړه ډير مي وژړل نور مي سترګي له ژړانه وچي شوي وي هيڅ مي توان کي نه وه نوفکر مي وکړ چي يواځې يوه لاره پاتي ده يابه تښتم يابه مي هغوي وژني نه پريدم چي عزت مي خاورو سره يو شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هیلۍ ژوند

زهن کي مي ډیر پلانونه جوړ کړه چي داسي به شي داسي به شي خوبیرته به ناهیلۍ شوم چي زه یواځي یم هغوي ډیر دي زمازور اودهغوي زور نشي کیدلای خوداورځ هم په همدي غمونو کي تیره شوه شپه تیاره شوه دروازه خلاصه شوه بریتور سړي ویل نور انتظار ختم شو راځه چیغي مي وهلي هغه راته سترګي وتړلي کله چي يي لاسونه تړل زاري مي ورته وکړلي چي شاته يي مه تړه لاس مي ډیر درد کوي هغه هم مخي خواته لاسونه راته وتړل خوله يي راته پلستر کړه اوروانه يي کړم پوهه شوم دلته یواځي داپاتي دي لږ مي زړه کي دتښتي خبره سمه شوه لاس مي ددي په خاطر چي پزه پاکوم جګ مي که ورو مي دسترګو پټي لږ پورته کړه ومي لیدل صحراپه خیر ځاي دي ډبري دي اودهغه سره برق دي شایدموټر ته تللو ځکه چې راتللو نوموټر اودي ځاي ترمنځ لږ زیاته فاصله وه نوهغه هم ځنګ نه نیولې وم ښه ډاډه روان وو شاید همدي امله وو چې دژغورلو هیڅ لاره يي نه لیده ماهم کښته کتل پوهه شوم چي دیوي پولي په څیر ځاي دي زړه کي مي خداي نه مرسته وغوښتله دهغه پښوته مي وکتل په بیړه مي پښه دهغه دپښومخي ته ووهله هغه ولویده ژر مي سترګو پټي لوړه کړه کله چي يي دپورته کیدو هڅه کوله ځنګ ته مي وکتل لږ لاندي دپاڼ په څیر ځاي وو څومره چي مي ځان کي زور وو هغومره په زور مي هغه ټیل وهه لاندي ولویده اسمان کي سپوږمی وه خو ډیره رڼا نه وه یواځي دچاسیوري پکي لیدل کیده منډه مي شروع کړه شاته مي وکتل هغه کور وو یوي خواته شیلي غوندي وه بلي خواته لږ لیري باغ وو نو ماهم باغ خواته منډي شروع کړي څومره چي مي توان وو هغومره منډي مي وهلي شاته مي نه دي کتلي خومطمینه شوم دهغه پښه دلویدلووخت کې لږ ژوبله شوه کنه ډیر ژر به رارسیدلی ووخوماهمداسي منډي وهلي پښوکي مي هیڅ نه وه ځمکه هم ټولي ډبري وي خوهیڅ په درد نه پوهیدم باغ ته ورسیدم همداسي مي ونو کي منډي وهلي شاته مي وکتل رڼا لږ هاخوا وه نور مي هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هیلۍ ژوند

منډه تیزه کړه ونې شنې نه وې پاڼې يې ژړې وې نوځکه هرڅه ښکاریده خوزه هیڅ نه يم دریدلي همداسې مې منډې وهلې ډېر غټ باغ وو ځوځایه مې دسپیواوهمداسې حیوانانو غړونه واوریدل خوکیدای شي الله هم ماسره وو زمامرسته يې کوله ځکه خومخې ته مې هیڅ حیوان نه دی راغلی کله چې تریوځایه لاړم نور مې ساه نشوه ایستلای شاته مې وکتل هیڅ رڼا نه وه خوزړه کې مې ویره وه چې هسې نه راپسې راورسیږي بیرته روانه شوم خوبیامې وویل که هغوي په بله لاره مخې ته راغلي وي ودریدم دوه زړه کې شوم چې لاړه شم که ودریږم خوورو ورو روانه شوم يوځاي کې مې پښې په لندو خټو کې ولګیدي

ځان سره مې وویل باران خونه دی شوي نوحتمن دلته نژدې ځوک شته چې داباغ ته يې اوبه ورکړې خو کیدای شي هغوي هم ددوي په څیر وي اخر کې مې خدای نه مرسته وغوښته همداسې روانه شوم خوداباغ دومره غټ وو چې هرڅومره تلم پای يې نه وو ځوساعته مې په تګ تیر کړي وه پښو مې له يخه او دردە نور حرکت نشو کولای نوځکه مې يوې ونې ته تکیه وکړه کینستم لاسونه مې ډېر ټینګ تړل شوي وه په غاښونو مې هڅه وکړه خوداچې تیاره وه څه مې نشوه کولای لاسونه مې هم هغسې تړلي وه ځان مې ډېر درد شروع کړ ډېر مې ساړه کیدل اوښکې مې تويدلې له يوې خوا دهغوي ویره دبلې خوا د دحیوانانو ویره وه بیرته به پورته شوم بیابه مې لږ مزل وکړ بیاچې به مې نور توان نه ووتله بیابه لږ کینستم خو همدې کې سهار خوا کیدله تیاره تلله رڼا کیدله يوې خوانه خوشاله کیدم چې رڼا شي بلې خوانه مې زړه بدوو هسې نه هغوي شاوخوا راته ولاړ وي خو لږ بیالاړم کله مې چې وکتل شاوخواډيري ونې ولاړې دي اوداوبو ږغ دي زړه مې ودریده فکرمې وکه چې هغوي به وي شاوخوامې وکتل يوې خواته غونډ بوټې ولاړ وه په کراره لاړم هلته دهغو شاته پټه شوم ټول بدن

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هيلې ژوند

مي لړزيده په خوله مي لاسونه ټينګ نيولي وه داوخت کي دسهارخواکيدله غږ غلی شو ورو مي وروکتل يوسپين ږيری سړي لاس اومخ وچوي داسي ښکاريدل لکه اودس چې يې کړی وو لږ مي زړه په ځاي شو چي هغوي نه دي خوهيڅ مي ورته ږغ ونه که هغه سړی روان شو زه هم ورو ورو پسي روانه شوم چې لږ لاړه نويودختېو زوړ کور ښکاره شو سړی هغه کورته ننوته دکور مخي ته سپی تړل شوی وو زه هم هلته لږ لري کينستم پټ پټ مي کتل ترځوپوهه شم څوک شته که نه لږه شيبه ووته يو هلک راووته لاس کي يي داوبو لوښی وو معلوميده چي اودس لپاره راوتلی لږ هاخواکينسته اودس يي وکړ داوخت کي مي نور له درده طاقت نشو کولاي دومره ساړه مي کيدل چي دواړي زامي مي يوبل سره لګيدلي لږ نژدي ورغلم ومي ويل ورورره دلته ښځي شته ?کله چي هغه راته وکتل همداسي يي کتل هيڅ يي نه ويل بيامي وويل مور ياخور لري دلته شته سر يي دهو په بڼه وخوځوي په زوره يي غږ کړه ويل موري هله راشه داڅوک ده بيايي غږ کړه لږ شيبه وروسته هغه سپين ږيری او يوه دعمرنه پخه ښځه راوتله کله چې يې ماته وکتل ټول حيران وه هيڅ يي نه ويل ملامت نه وه ځکه چي زمالاسونه تړلي وه څادر مي نه وو پښي مي لوڅي وي ورو مي وويل مرسته راسره وکړي ښځه ژر زماخواته راغله وي ويل څوک يي اودلته څنګه راغلي يي هيڅ مي نشوه ويلاي يواځي مي اوښکي تويدلي ښځي زوي ته مخ واړوه ويل هله هلکه ورشه يوڅادر راوړه ماته يي ويل راځه لوري هيڅ مه ويريږه موږ مسلمانان يو دې وخت کي هلک څادر راوړ ښځي راته په سر واچوي ژر يي لاس نه ونيولم کورته يي بوتلم سپين ږيري ږغ شو ويل هلی بوتي بخاری ته واچوی کوټه ګرمه کړي ښځي ته مي لاس ونيوه هغه پوهه شوه لاسونو په خلاصولو بوخته شوه لږ شيبه وروسته يي راته لاسونه خلاص کړه ماهم ژر څادرکي ځان سم ټول کړ هغوي راته دبخاری څنګ کي ځاي سم کړ ويل دلته کينه چې ډير ساړه دي شوي زه هم کينستم دوي نجوني په کار اخته شوي بستري

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هیلې ژوند

یي ټولولي یو هغه هلک اوبل هغه نه وړوکی هلک ناست وه ټولو سترګي ماکې ښځي کړي وي لږ وروسته مي ساړه ختمیدل هغوي راته ژر چاي ګیلاسونو کي واچوو سپین ږیري سړی ویل لوري داوڅکه چي ځان دي ګرم شي هغه مي وڅکه همدي سره یوسات یاشاید لږ زیات وخت تیر شوی وي نجوني هم کینستلي چوپ چوپتیا وه اخر کې سپین ږیري سړي وویل لوري تاسره څه شوي که کولای شي نومږ ته ووایه هسي نه دلته هم خطر سره مخ شې لږ شیبه ووتله غلې وم وروسته مي له اول نه تراخره ټوله کیسه ورته وکړه زمادسلګیو سره سره دهغوي اوښکي هم دباران په څېر بهیدلې هغوي ته یي ډیري ښیراوي وکړي ومي ویل داکوم ځاي دي هغوي راته دځاي نوم واخیسته پوهه شوم زموږ دکورونو څخه ډیر لیري دي ځکه خو یي نوم هم راته ناشنا وو هغوي هم زموږ ځاي نه پیژندی ورته ومي ویل تاسو موبایل لرئ هغوي ویل هو ماویل زمامي دپلار شمیره په یاد ده که کولای شئ هغوته زنګ ووهی هغوي هم خوشاله شوه ژر یې موبایل راوړ ماهم په دماغ زور راوسته خوښه وو شمیره مي نه وه هیره شوي هغوي ډایله کړه لږ شیبه وروسته زنګ ورغي زړه مي په درزا شوهمدي فکر کې وم چي هغوي به څه حال کي وي لږ وروسته مي دپلار غږ شو سلام په ویلو سره سپین ږیري سړي ورسره تړي مشي وکړه اخر کي یي ورته وویل چې ستاسو لور چاتښتولي وه په ډیرو ستونزو تردې ځایه راغلي کولای شي راشي ستاسو ترراتګه به دازموږ سره امانت وي پلار مي ویل ته موبایل ورکړه لور ته مي داسي لکه باور چي نکوي کله مي چي سلام وایه نوپه چیغو چیغو مي ژړل هغوي هم پوهه شوه زه یم بیرته مي سپین ږیري ته موبایل ورکه هغه ورته دځاي پته وویل وروسته پوهه شو چي دي ځاي نه زموږ ترکورپوري څلور ساعته لاره ده ټولو زماله امله ویره لرله چي هغه بیارانشي هغه ښځي راته دوي د درد ګولی راکړي خوداڅو ساعته په سختي تیر شوه همداسي هرساعت مي پلار اوسپین ژیري سړی خبري کولي دلاري اوکور ښودلو لپاره یوخت دوه موټره

(c) ketabton.com: The Digital Library

راورسیدل پلار مي اکاگان داکازامن ټول پکي وه کله چي مي پلار ولیده په منډه ورغلم غیږ کي یي ولویدم په زوره زوره مي ژړل ټول خفه ولاړ وه پلار مي هم ژړل وروسته مي خداي په اماني وکړه هغوي نه مي ډیره مننه وکړه او راروان شو کورته لاره کي هیچاهم خبري نه دي کړي همداسي ټول غلي وه زه هم نوره خوشاله وم چي وژغورل شوم خو چې پلار کورنۍ اوپاتي شوي ژوند ته به مي فکرشو بیرته به مي خوشالي پاي ته ورسیده چي هغوي به څه وواییي څه به وشي خو مزل مو وکه راورسیدو کورته ټول ښکته شوه زه هم ښکته شوم ماشومان خویندي اوورونه مي مخي ته رامنډه کړل ټول مي غیږ کي نیول او په چیغومي ورسره ژړل هغوي هم ټولو ژړل مور مي مخي ته راغله غیږ کي یي ونیولم ډیر یي راسره وژړل کوټي ته ورغلو خور مې داکاګانو ښځي مي وي خاله ګاني مي وي ټولو غیږ کي نیولم اوژړاوي وي خو ټول کینستو هیڅ خبري نه وي یواځي اوښکي وي چي ټولو راسره تویولي مور مي راته ډوډي راوړه یواځي څومړي مي وخوړه پښي مي ټولي زخمي شوي وي مور چي مي کله پښي ولیدلي هغو ظالمانوته یي ډیري بددعاوي وکړلي ولاړه شوه کریم یي راواخیسته پښی یي راته غوړي کړي همداسي یواځي ښځي ناستي وو خوټولو داسي عجیبه کتل ګاونډیانوښځي هم راغلې چاڅه ویل چاڅه همدي کي شپه شوه نارینه جلاناست وه ښځي جلاکوټه کي پلار مي وغوښتلم کوټي ته پوهیدم چې ولي مي غواړي خوباید حقیقت سره مخامخ شوي وم نوځکه ورغلم اکاګان داکازامن نور نژدي خپلوان موناست وه پلار مي رانه وغوښتل له سره ټوله کیسه وکړم ماهم بله چاره نه وه ټول هرڅه مي ورته وویل ټولو راته په یوډول کرکه کتل چابه راته غوصه کول چاڅه ویل خوداچې ملامتیا اوګناه زماخپله وه نوماهم څه نه ویل غلي ناسته وم وروسته مي پلار ویل تللای شې زه هم راغلم ډیره سترې وم مورته مي وویل چي ویدیږم هغي راته ځاي سم که ځاي کي مي ښه ډیري اوښکي توي کړلي همدي ژړاکي ویده شوي وم

(c) ketabton.com: The Digital Library

سهار لمونځ لپاره مي مور راباندي بږغ وکړ پورته شوم لمونځ مي وکړ ډير په سختي په لاره تللم ځکه پښي مي پړسيدلي اوزخمي شوي وي وروسته مي خپلي الماری نه كالي راواخيستل هرڅه هم هغسي پراته وه لاړم ومي لامبل كالي مي واغوستل داورځ هم داسي دخلكو اوښځوپه تگ راتگ ختمه شوه ټولو راته يوډول په بده سترگه كتل خوماڅه نه ويل په سبامي پلارمورته ويل نن ميلمانه راځي شيان سم كړه ماهم څه ونه ويل كوټي نه ووتلم لږ شيبه وروسته مي دمور ژړا او خبري شوي ژر راغلم چي څه شوي خومورمي پلارته زاري كولي چي داسي ونه كړي هغه ويل بله لاره نشته زمادورتگ سره مي پلار ووته مورته مي ويل څه خبره ده څه شوي هغې ويل غواړي تايوسپين ږيري سړي ته وركړي په هم هغه ځاي مي په سترگوتياره شوه ولويدم وروسته لږ په هوش راغلم مورمي راته اوبه راكولي ژر پورته شوم مورته مي زاري شروع كړي ومي ويل چي داسي مه كوي مامي خپله سزاليدلي نوربس دي مور مي هم ژړل غيږ كي يي نيولي وم لږ شيبه وروسته خلك راغلل ټول خلك حجره كي ناست وه مور مي څوڅوځلي پلارته خواستونه وكړه خوټولو اكاگانو مي پلار راضي كړی وو دمور خبرو مي پري هيڅ تاثير نه كوو ماهم په كوټه كي په چيغو چيغو ژړل فكر مي كوو سختي ورځي ختمي شوي خو هيڅ نه وه ختم شوي يوساعت وروسته ډزي وشوي هغوي باندي يي زه خرڅه كړم هغوي لاړه پلار مي كورته راغلی مور مي ورسره جنگ وكړ پلار مي هم دخپلي بدنامی لامل ما اومور گڼلو چې سمه لور يي نه وه روزلي څه مي نشوه ويلاي نه مي ځان وژنه كولای شوه ځكه چې دانړی خومي هسي هم ټوله تباه شوه هغه نړی مي نه شوه خرابولای څوورځي تيري شوي پوهه شوم هغه دزيات عمر سپين ږيری سړی دي كوچيان دي بله ښځه هم لري خوپيسی زياتي لري ځكه خو يي واده هم لسوورځوكي كوو كور هرڅه هغوي خپله تيارول نور راته هيڅ اوښكي نه وي پاتي هيچاسره مي خبري نه كولي يواځي به كينستم ټولي هيلي مي خاورو سر يوشوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هيلې ژوند

ځان او هرچانه مي کرکه کيدله لس ورځي تيري شوي واده دهغوي کورکي جوړ شوی وو ديوبت په څير يي کينولم کالي اوهرڅه يي راته واغوستل ديوي کونډي په څير يي کورنه ويستلم شپي ته هم واده شروع وو ټولو غټ غټ کميسونه اغوستي وه ژبه يي هم زموږ ژبي نه جلا وه مور خور داکابنځي مي راسره لاړي ډوډۍ هرڅه ختم شوه زه يي کوټي ته وروستلم نوي شيان وه پوهه شوم همدا زما دوزخ دي لږ وروسته غټ په عمرپوخ سپين ږيری سړی راغلی کوټي ته مور اوخور مي اوبنکي تويولي ټولو په حيرانۍ کتل زه هم ديوجسد په څير غلي ناسته وم خپل د نړيدلي ژوند ننداره مي کوله ښځي يوه په بلي پسي وتلي کله مي چي مور وتله ټينګه مي لمني نه ونيوله په چيغوچيغومي ژړل اوويل مي چي مادې ځای نه بوځي زاری مي کولي ورته خومور اوخور مي هيڅ نشوه کولای هغوي هم راسره په چيغوژړل ټولي ښځي اونجوني راټولي شوي وي سړی په غوصه ټولو ته څه وويل اوويي ايستلي موراوخور مي هم زمالاس په سختي خپلي لمني نه خلاص کړ او ووتلي سپين ږيری جګ شوه دروازه يي وتړله زه هم ژر شاته کونج کي ټوله کينستم ددي شپي او هغه شپي چي تښتول شوي وم هيڅ توپير نکيده سړی زماخواته راته زه هم ټوليدم کله چي راته نژدي کيده ومي ويل مه نژدي کيږه مانه ليري اوسه سړي وخندل ويل مه ويريږه زه درته تاوان نه رسوم کله چي يي لاس راوړه لاس مي پوري وهه ماويل لاس مه راوړه ليري شه سړی لږ شيبه غلی ناست وو ويل جګه شه ځاي سم کړه هيڅ مي ونه ويل سړی جګ شو غوښتل يي په زوره مي جګه کړي ماورنه لاسونه کش کړه هغه مي شاته پوري وهه ونه لويده خو راغلي څو چپلاخي يي ووهلم ژړل مي خوهغه په زوره جګولم ماهم دهغه لاس ځان ته نه پريښوده وروسته سړی ستړی شوو ښه ډيره يي ووهلم په مخ په سر لاسونو پزه مي ويني شوه دواده زرغوني جامي مي په سرووينو ولړل شوي وروسته هغه لاړ ځاي کي ويده شو ماهم داشپه بياپه غمونو او اوښکوتيره کړه ځان مي خوړيده سهاره پوري

(c) ketabton.com: The Digital Library

وينبه ناسته وم هغه هم ويده ووهغه ته په کتلو مي هم کرکه کوله اذان وشو دباندي دڅوښځو ږغ شو هغه هم جګ شويوځل يي راوکتل بيالاړ کوټي نه ووته لږ شيبه نه وه تيره شوي چې مور مي راغله کله چي يي زماحالت وليده اوښکو يي په مخ رودونه جوړ کړ زماسر يي خپله سينه پوري نيولي وو هغه سړي پلار اواکاګانو ته مي يي ښيراوي کولي لږ وروسته مي خور راغله هغي هم ژړل درو واړومو دبې وسۍ اوښکي تويولي وروسته مي خور لاس نه ونيولم تشناب ته يي وروستلم مخ اولاسونه يي راته ومينځل کله مي چي هنداري ته وکتل نو څيرې مي ډيرتغير کړی وو داسي لکه يوبل څوک چي اوسم همداسي دوي شپي نوري هم په داسي وهلو کې تيري شوي په دريمه ورځ مي مور دوي تلل مور مي راته دزړه له زوره نصيحت کاوه ويل نور دي همدا ژوند دي دادي کور دی خپل تقدير ومنه اوځان سره ظلم مه کوه هغوي لاړې زه يي هم ديوي زخمي مرغی په څير وغورځولم ټوله ورځ مي په ژړاتيره کړه شپي پوري مي فکر وکړ مورمي رشتيا وايي نور مي همداژونددی شپې مي هم ديوبې روح جسدپه څير هرڅه ومنل خپل تقدير ته تسليمه شوم خوترسهاره به مي په اوښکو بالښت لوند کړی وو څوورځي نوري تيري شوي هيچاسره مي خبري نکولي ديوي ګونګۍ په څير شوي وم تل به يواځي کوټه کي کينستم کله کله به مي مور سره څوخبري کولي

موربه مي هم راته ډاډ راکوه چي خداي شته دهغه سړي يوزوي وو مانه په عمر لږ غټ وو نوم يي احمد وو ډير ښه انسان وو زمايې ډير خيال ساته کله کله به راته او دخپلو رواجونو کيسي به يې راته کولي داچې زه لږ وخاندم نوتل به يې ټوکي راته کولي ماهم ورسره کله کله دخپلو درسونو اوهيلو په اړه خبري کولي هغه هم ښوونځی ويله لسم ټولګي نه فارغه شوی وو يولسم ټولګي کي وو دواده دري مياشتي تيري شوي يوه ورځ يي موبايل کي ګوتي وهلي زه يي شاته ناسته وم چي ناڅاپه مي دشاهد عکس

(c) ketabton.com: The Digital Library

باندي سترگي ولگيدي په بيړه مي ترينه موبايل واخيسته سم مي وکته هم هغه وو ژر
مي ايډي وکتله په بل نوم يي جوړه کړي وه څونجوني اوهلکان ورسره ملگري وه
لاسونه مي ريږديدل احمد په حيرانتيا راته کتل کله مي چې وکتل څوک نه وو هغه ته
مي وويل داهغه سړى دى چې زماژونديي تباه که هغه هم ژرموبايل واخيستي وه يي
کته ويل څنگه کيداى شي داخوماسره ډير وخت نه فرينډ دى اوښه تعليم افته ځوان
ښکاري ومي ويل هو که داسي نه وو ولي به زماپه څير نجوني تيرايستل کيدلي
خودواړه چوپ کيناستلو مور يي راغله هغه هم جگ شو زه لاړم کوټې ته ډير مي وژړل
خووروسته مي زهن کي راغلل چې هغه سړي ويلي وو چي يواځې ته نه يي ډيري
نجوني دلته راغلي يعني هغه اوس هم داکار کوي نجوني تيرباسي نه زماخوژوندهسي
هم دوزخ جوړ شوى خودهغه سزابايد ورکول شي بايدنور ددي کارمخه ونيول شي لږ
وروسته ورغلم احمدمي راوغوښته خپلي کوټې ته هغه ته مي ويل يوڅه درته وايم
خوقسم راسر وکړه چې مني به دخير کار دى شايد دخداي هم خوښه وي هغه دلږ
ځنډوروسته ومنله وروسته مي ورته وويل چي ده ته به سزاورکوو نوري نجوني به له
دې عذاب نه ژغورو ويل څنگه پلان موجوړ کړ چې دهغه سره دنجلي په نوم خبري
وکړو وروسته به بياگورو هغه هم په سختۍ ومنله خوومي ويل چي يوه بله پخوانۍ
ايډي پيداکړه چې دنجلى وي ترڅوشک ونه کړي هغه هم داسي وکړه مسجونه يي
ورسره پيل کړه ډير ژر صميمي شوه ځکه چې دادهغه دنده وه خبرو کې ډير ماهره وو
خوداځل مودملگرتيا نه دميني اړيکه جوړه شوه احمدبه ورسره مسچونه کول کله ناکله
به يي بياهرڅه راته ويل همداسي وخت تيريده احمدنور دداسى ميني له خبرونه
تنگ راغلى وو خوزماپه ډير ټينگاربه بيرته راضي شو احمدورته دنيټ نه ديوي نجلى
څوعکسونه په ډير زحمت پيداکړي وه هغه يي ليږلي وه هغه هم ورسره دميني گرمه
اړيکه جوړه کړي وه دوي مياشتي تيري شوي وي يوه ورځ احمدوويل چي هغه غواړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماله نژدي نه مخامخ وګوري ډېر ټینګار کوي ماهم احمدته نورپلان وښوده زمادپلار یو ملګری وو هغه پولیسو کي قومندان و نوهروخت به زموږ کورته راته مابه ورته چاي راوړلي نوډېره ښه یې پیژندلم احمد ته مي وويل چي دهغه شمیره مي پلارنه واخله ووایه چي یوملګری مي ستونزه لري هغه همداسي وکړه شمیره مووا خیسته اوزنګ مو ورته ووهه لومړی احمد خبري وکړي بیاماسمدلاسه یي وپیژندم ډېره ښه پوښتنه یي وکړه وروسته مي ټوله کیسه ورته وکړه هغه ویل نواوس به څه کیږي ماویل که تاسو مرسته وکړي هغه غواړي بیاداسي وکړي لکه مخکي چي ماسره کړي وو نوهم هغه وخت به یي تاسو ونیسي هغه ویل اوس خونه کیږی داوړه خبره نده خوزه درته بیازنګ وهم ماهم ومنله څوورځي وروسته احمدموبایل راوړ ویل پولیس کاکا دي زنګ وهلي کله چي مي ورسره ستړي مشي وکړه هغه وویل چې تاسو ښه پلان جوړ کړی موږ مشوره کړي مرسته کوو خوبایدډېرپام وساتو چې کومه بده پېښه ونشي ما هم ویل سمده ده زه احمد پولیس کاکا دري واړه اړیکه کي شوو ما او احمدداهد هرڅه پولیس سره شریکول هغه هم راته ځاي اوهرڅه پلان ښوده

دوي ورځي وروسته دلیدني ورځ شوه داهرڅه موځکه کولاي شوه ځکه چې داحمدپلار سهارتلی او ماشام کورته راتلی داحمدمورهم مانه کرکه کوله ماسره هیڅ نه کینستله نوځکه هرڅه موهوسا کولای شوه خو زړه کي مي هم ویره وه هم خوشالي زماژوندیواځي یوقیامت وو چي تیریده داسي کس سره مي ژوندکوی چې زمادنیکه په عمر وو هغه ته په لیدلو مي زړه بدیده خومجبوریت ورسره یوتخت کي ویدولم هره شپه به دیو بي روحه جسدپه څیر وم او ورځ به مي په خپلو غمونو او بې وسیو په ژړا تیریدله داژوند نه یودوزخ اوعذاب وو داهرڅه دهغه شاهدله امله وه نوځکه خوشاله وم چې هغه هم زماپه څیر عذاب وګوري او زماپه څېر ساده او بې ګناه نجونو ژوند نور تباه نشي په هرحال سهار وو پولیس کاکا ویل ته به خامخا راځي حجاب کي ځکه که

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاونه گوري کيداى شي پوهه شي نوماهم ومنله احمدماسره تلى که څه هم هرڅومره مي ووېل چي مه ځه هسي نه په تاڅه وشي خوهغه نه منله ډېر غيرتمن هلک وو مور دواړه کورنه پټ ووتلو روان شو خوداځل دمخکي په څير دشاهد دمرستي نه بلکي دهغه دسزالپاره وو ورغلو هغه ځاي ته پوليس کاکا هم وو دليري مو وليدل زنگونه مو وهلي وو يوبل سره موخبري کولي احمد لږ ليري ولاړ وو پوليس هم ساده جامو کي وه هيچانه پيژندل غوښتل مي احمد سره لږ خبري وکړم ورغلم داځل موهم داسي ځاي ټاکلى وو چي څوک نه وه

احمد : هيله راغله هيڅ نه ويريدله ډيره زړه وره اوپاکه نجلى وه ځکه خوماهرڅه ورسره ومنل هغي راته يوه کتابچه راکړه ويل که کورته لاړو بيرته به يي راکړي که نه بيابه يي ته پوره کړي وروسته خپله پوهيږې حيران شوم په خبره يي پوهه نشوم خوهغه بيرته خپل ځاي ته لاړه وخت ډير په سختي تيريده نيم ساعت وخت تيرشو چي موټر راغلى ودريده داچي هيلي ډيرپټ حجاب کړى وو نوچانه پيژنده لږ ورنژدي شوه کله چې مي موټر ته سم وکتل بل څوک نه پخپله شاهد وو دسترگونه مي ورته اورونه غورځيدل ډيرورته غوصه وم خوهيلي هغه ته ځان داسي ښکاره کړ چي هغه دمسجونونجلى ده هغه هم دموټر دروازه خلاصه کړه هيلې لومړى شاوخوا وکتل داسي لکه ويريدلي چي وي خوکله يې چې موږ وليدلو زړه يي ډاډه شو موټرته وخته هغوي ترمنځ خبري کيدلي دهغي سره يوموبايل وو چي پوليس ورکړى وو نوموږ ټولو يي خبري اوريدلي هغه ورته دحجاب لري کولو وويل دميني خبري يي شروع کړي خوهيلي حجاب لري نه که همداسي يي خبري ورو ورو کولي خوداځل شاهد نه وو ښکته شوى چي دوه خلک راغلل يو يې تور مخي وو يوبل هم ورسره وو کله چي يي غوښتل موټر ته وخيژي پوليس ټولو ته اشاره وکړه هيلي ژردروازه خلاصه کړه شاوخوانه څلور پوليس راټول شوه وسلې يي ورباندي ونيولي هيله هم په منډه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هیلۍ ژوند

دپولیس کاکا خواته ورغله زه لږ شاته پټ ځاي کي ولاړ وم پولیسو هغوي ته دتسلیم
چیغي وهلي هغوي هم لاسونه جگ کړه خوشاهد موټر کي وو نه کښته کیدي پولیسو
ځوځلي دتسلیمیدو وویل خوهغه ناست و اخرپولیسو ویل که ښکته نشې ډزي کوو
نوهغه هم لاسونه لوړ کړي وه ورو موټر نه ښکته شو پولیس ورو ورو ورنژدي کیدل چي
ناڅاپه شاهد مخي ته رامنډي کړي پرپولیس کاکا یي وسله ونیوله ویل لیري شي که نه
داوژنم هیله دپولیس کاکا څنگ ته ولاړه وه پولیسو هغه دوه نیولي وه خوشاهد
دپولیس کاکا سرته وسله نیولي وه غوښتل یي وتښتي خوپولیسو وسلې نه ایښودي کله
چي پولیس کاکا غوښتل ډز وکړی شاهد ماشي ته گوته وروړه ډز شو کله مي چې یوبل
ته وکتل شاهد په وینو لړلي پروت وو خوشاله شوم خوچې پولیس کاکا اوهیلي خواته
مي وکتل هیله په وینو کي پرته وه پوهه شوم چي هیله دپولیس کاکا مخي ته دریدلې
او مرمی په هغې لگیدلې پولیس کاکا هم ولاړ وو ټولو رامنډي کړي هغه خلکو لاسونه
یي شاته تړلي وه دپولیسو موټر ته یي پورته کړه ماوپولیس کاکا په هیلي غږونه کول
مخ مي ترینه لوخ که لا ژوندۍ وه همداسي یي کتل وړه موسکایي وکړه او سترگي یي
پټي شوي پولیس کاکا چې یي کله لاس وکته نوپوهه شوم چې هیله نور ژوندۍ نه ده
ماوپولیس کاکا دواړو اوښکي تویولي امبولانس راغلي هیله یي پورته کړه زه هم
حیران وم چي څنگه مي پلارته ووایم خو زماپه ځاي پولیس کاکا مي پلار او دهیلي
پلارته زنگ ووهه هغوي یي خبر کړه پولیس کاکا وویل چې ته په هیڅ نه یي خبر همدا
دهیلي غوښتنه وه چې پلار دوي دي پوهه نشي ته هغې سره دي پیښه کي وي هسي
نه ستااوپلار ترمنځ دي جنجال جوړ نشی ماهم ومنله دهیلي کورنۍ اوزماپلار دوي
ټول راغلل دپولیسو تهانې ته ټولو نه مي دهیلي دظلمونو په خاطر کرکه کیدله هغه
بې گناه وه دوي ټول دهغې مجرمین دي لومړی شاهد چي خپله سزا یي ولیدله بیا
دهغې خپله کورنۍ اوزما پلار چې دهغې ژوند یي ورته په دوزخ بدل کړی وو څکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هيلې ژوند

خوهغه دمرګ په وخت کي په خندا ولاړه ځکه چې ژوند هغي سره ډير ظلمونه وکړه هيله مو خاورو ته وسپارل څو ورځي تيري شوي ډير خلک فاتحي ته راغلل ډول ډول مجلسونه کېدل دهيلي مور اوخور ډير ژړل د هغوي په دردډير ښه پوهيدم ځکه چي هغوي هم پوهيدلې چې هيله بې ګناه وه دهيلي پلار هم ډير کمزوری شوی وو شايد اوس ډير پښيمانه وو خوهيڅ ګټه يي نه کوله هيله نوره ژوندۍ نه وه هرڅه ختم شوه دهيلي کورنۍ هم نور نه راتلله زموږ کور هم نور عادي وو چاهيله نه يادوله يواځي زماډيره ياديدله هغه مي دخور په څير راته ګرانه وه څوورځي وروسته مې دهيلې کتابچه ياد ته راغلل کله مي چې ولوستله همدا دژوند کيسه يي وه چي نوره برخه يي ما وليکه اوس پوهه شوم چي دهغي مطلب څه وو هيله زماپه نظر يوه اتله وه چې دداسي ظالمانو له منګولو نه خوشي شوه پرته له ګناه نه يي سزاوليدله او دډيرو بې ګناه نجونو ژوند يي وژغورلو خپل ژوند يي دانسانيت لپاره قربان که

پاي

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library